

hvorom vi kunne forhandle og se deres Motivering af, saalange det ikke bliver til Andet end Forhandling i Udvalg og Udvalg nu paa tredie Aar, uden at bestemte Forslag fra de Hærens Side have foreligget for Rigsdagen, er der overordentlig ringe Udsigt til, at vi nogeninde kunne komme til en endelig Afgjørelse af Spørgsmaalet om Hærens Revision. Der er det, at Banke- ligheden ligger.

Berg: Det forekom mig, at den ærede sidste. Aaler i et meget væsentligt Punkt har mod- sagt sig selv; thi i sit forrige Foredrag udtalte han, at der var den skjønneste Udsigt til at kunne blive færdig inden de tre Maanedre, der vare til- bage til 1ste April. (Anfjær: Naar man alvorlig vilde!) Ja, det ærede Medlem siger, naar man alvorlig vil, jeg antager dog ikke, at det ærede Med- lem vil infinuere, at ikke Enhver alvorlig vil fremme den Slags Arbejder; jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem alvorlig vil have Revisionen af Hærens Lov tilendebragt, og jeg veed ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem kan til- lægge sig selv en Hensigt med Hensyn til Arbeidets Fremme, som han kan finde det pas- sende ikke at tillægge sine Kolleger her i Salen. Jeg opfattede altsaa det ærede Medlem, som om han mente, at der var den skjønneste Udsigt til at blive færdig med Revisionen af Loven, medens han i det andet Foredrag har udtalt, at der var overordentlig ringe Udsigt dertil. Det Sidste skal jeg forbigaa og tillade mig at udtale min Glæde over fra flere Sider at høre, at der er en skjøn Udsigt til at blive færdig med saa vigtige Lovarbejder som de, vi have liggende for os om Forsvaret. Jeg glæ- der mig over dette Vidnesbyrd i det ærede Med- lems første Foredrag, thi det ærede Medlem gaar naturligtvis ikke ud fra den Forudsætning, at man skulde tage imod Regjeringens Forslag uforandret eller med den Tilfætning, som det ærede Medlem finder passende at gjøre. Jeg antager, at der naturligtvis hos de Herrer ligger en Erkjendelse af Nødvendigheden af, at de bør søge at imødekomme de Krav, der ere stillede under tidligere Forhand- linger om vigtige Forandringer i disse Love. Jeg maa antage, at det er derfra, de ærede Medlem- mer gaa ud, naar de tale om den skjønne Udsigt til Tilendebringelsen af disse Lovarbejder, og i den Forstand kan det kun glæde mig at høre det. Jeg skal ikke i mindste Maade gaa ind paa Be- handlingen af disse Sager. De ere maaske gaaede nær nok i enkelte Strejfbemærkninger af ærede Medlemmer, thi jeg kan ikke skjønne, at de have Noget med det foreliggende Spørgsmaal at gjøre. Den ærede Forslagsstiller har saa klart og tydelig saavel ved første Behandling som ogsaa senere fremhævet for den høie Regjering, at han — og det tror jeg, at alle vi, der ville stemme for For- slaget, ere enige i — ikke lægger den ringeste

Betydning med Hensyn til Lovforslagets Vedta- gelse derhen, at det skulde gjøre Noget mindre ivrig for at søge de større Arbejder gennemførte, saavel hvad Forsvarets Ordning som de tilsvarende Lønningslove angaar. Jeg tror ikke, at det kan have nogen Betydning fra og til med Hen- syn til Medlemmernes Stilling i denne Henseende. Der er vistnok fremkommet Antydninger i den Retning — de forekomme mig besynderlige, og jeg synes neppe, det kan være alvorlig ment — gaaende ud paa, at Folkethinget skulde gaa ind paa Forsvarslove af en vis Betsaffenhed, naar det kunde vinde et Par Stillings Tillæg til Sol- daterens Lønning, men derimod ikke vilde kunne gaa ind paa dem, naar de ikke kunde vinde det. Nærværende Spørgsmaal staar dog i et saa alde- les underordnet Forhold til Hovedspørgsmaalet, at man ikke paa nogen som helst Maade kan sætte dem i Forbindelse. Tidligere under denne Sags Behandling antog jeg, at man i Realiteten var enig om, at Soldaterne trængte til denne For- høielse, Regjeringen her har foreslaet, men der er i Dag fremkommet Antydninger, der ikke gaa i denne Retning; thi det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) sagde, at skulde han gaa ind paa dette Forslag, var det fra hans Standpunkt en Indrømmelse til en vis Side her i Salen for at faae en anden Indrøm- melse i Stedet. Han indrømmede ikke Nødvendig- heden af, at Soldaterne fik noget Tillæg (Hin- denburg: Jo!). Han tager da sine Udtalelser tilbage? (Hindenburg: Nei!) Jo, i Konse- kventserne. Jeg skal da gaa ud fra det alminde- lige Standpunkt, at vi ere enige med Regjeringen om, at Soldaterne trænge til denne Forhøielse, og vi vende altsaa tilbage til Hensigtsmæssigheden af denne Sags Behandling, som forekommer mig at være det Gnefte, der ligger for. Vil det nu være hensigtsmæssigt at vedtage dette Tillægslovsforslag for 3 Maanedre? Regjeringen affatter i Kraft af denne Lov sine Udtællingslister og beregner Alt efter disse Satser; men tænke vi os, at den nye Lønningslov kommer ud otte, fjorten Dage hne i April, skal Regjeringen da for disse Udtællingaers Skyld forandre en hel Række Lister og vidtløftig- gjøre en hel Del Beregninger, hvilket jeg vil anse for i høi Grad uhenigtsmæssigt. Regjeringen har ikke givet Anledning til at tro Andet, end at den har handlet af Hensigtsmæssighedsgrunde, thi Re- gjeringen siger selv — det har jeg hørt den ærede Krigsminister udtale — at, kommer Hærens Lov ikke ud til April, vil han i Tide søge en Fortsættelse af denne Lov. Men naar man er enig om Ind- holdet af denne Lov, hvorfor skal man da ikke fri Regjeringen for alle de Byrder og Soldaterne for al den Uvisshed og vedtage Loven saaledes, at den ogsaa kan gælde ud over 1ste April, selv om der skulde gaa nogle Dage, indtil det Andet var færdig. Nu siger man, at det ser ikke godt ud at tage en Stump ud af en Lov og give en særlig